

12411 - Шартҳои этикоф

савол

Шартҳои этикоф чӣ гунаанд ва оё рӯза яке аз шартҳои он аст? Оё барои муътакиф (этикофнишин) ҷоиз аст, ки бемореро аёдат намояд, ё даъватро иҷобат кунад, ё ба эҳтиёҷоти оилаашро адо намояд, ё ба ҷанозае иштирок кунад, ё ба кор биравад?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Этикоф дар масҷиде, ки дар он намози ҷамоат баргузор мешавад, машруъ аст. Агар этикофнишин яке аз онҳое бошад, ки ҷумъа барояш воҷиб аст ва мӯҳлати этикофи ӯ рӯзи ҷумъаро низ дар бар бигирад, пас дар ин ҳолат, беҳтар аст, ки дар масҷиде, ки намози ҷумъа дар он баргузор мешавад, этикоф бишинад.

Барои этикоф рӯза доштан шарт нест.

Суннат ин аст, ки этикофнишин дар ҳангоми этикофаш бемореро зиёрат нанамояд, даъватеро напазирад, ҳоҷатҳои хонаводаашро набарорад, ба ҷанозае иштирок накунад ва ба қору фаъолияти худ ба беруни масҷид наравад. Зеро аз Оиша (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) собит шудааст, ки мегӯяд: **«Бар этикофнишин суннат аст, ки бемореро аёдат накунад, ба ҷанозае иштирок наварзад, занеро ламс накунад, бо ӯ ҳамбистарӣ нанамояд ва барои баровардани ниёзе хориҷ нашавад, магар дар ҳолати зарурӣ».** Ривояти Абӯдовуд (2473).